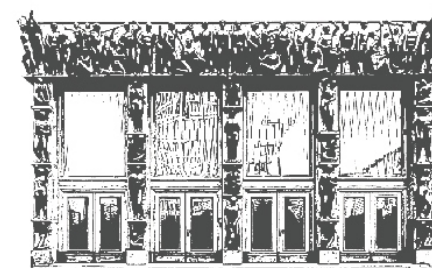

13. nujna seja Komisije za nadzor javnih financ

Sistemska korupcija pri uvedbi postopka poenostavljene prisilne poravnave

Neredko je mogoče zaznati načrtno siromašenje premoženja družbe, nato pa se začne postopek prisilne poravnave z bolj ali manj očitnim namenom oškodovanja upnikov.

Tipičen primer: dolžnik ustvari fiktivno terjatev do bližnje osebe (prijatelj, znanec), ki s tem namenom odpre d.o.o., ustvari se umetna terjatev do dolžnika, ki presega 60% vseh terjatev upnikov. Dolžnik sproži postopek poenostavljene PP (praktično brezplačno!)

Odkar v ZFPPIPP ni več varovalke, da mora dolžnik ponuditi vsaj 50% poplačilo, predlagajo dolžniki tudi nižja poplačila, na primer 20% poplačilo, pri tem pa je nemogoče preverjati ali so terjatve upnikov, ki glasujejo za prisilno poravnavo fiktivne oziroma gre v ozadju za povezane osebe.

Ali je smiselno vlagati kazenske ovadbe zaradi lažne izjave (o resničnosti in poštenosti terjatev)? DURS bi tak predlog lahko vložil zoper večino predlagateljev poenostavljenih prisilnih poravnav.

Avtor? Državno pravobranilstvo (skupaj s FURS in MF),
18.6.2014

Ta relativno nov postopek zaradi insolventnosti povzroča precej težav predvsem zato, ker v praksi vse pogosteje kaže, da glavni cilj dolžnikov v okviru tega postopka ni učinkovito prestrukturiranje podjetij, temveč predvsem izognitev plačilu obveznosti, med drugim tudi davčnih.

Po našem mnenju ta postopek ni uravnotežil različnih interesov dolžnikov in upnikov, temveč je izrazito v prid dolžnikom.

Ob natančni analizi njihovih bilanc zaznavamo, da nekateri dolžniki načrtno slabijo terjatve do svojih dolžnikov, izvajajo odpise in povečujejo stroške z namenom, da prikažejo insolventnost, nato pa začnejo postopek PPP in dosežejo odpis dolgov.

Avtor? FURS, 6.2.2015

FURS leto dni kasneje, 18.1.2016:

Dolžnik običajno navede eno ali dve zelo visoki fiktivni terjatvi (upnik tega ne more preizkusiti ali izpodbiti) in veliko število majhnih upnikov, katerih znesek znaša samo nekaj evrov. Tako lahko dolžnik brez težav in brez nadzora zbere ustrezno večino. To v praksi opazujemo tudi upniki in zgolj nemočno opazujemo, kako dolžnik brez težav doseže 95% odpis svojih obveznosti.

Razsežnost problema skozi optiko MP?

Uradni dopis FURSa 17.3.2015:

Zato je **nedopustno in protislovno**, da lahko pri PPP dejansko predlagajo tudi 95% odpis, ki je potem celo sprejet, pri čemer je poplačilo preostalih 5% razmaknjeno na več let. Glede na to, da je pri PPP veliko manj določb, ki bi varovale upnike, menimo, da bi morali zakonsko omejiti znesek terjatev, za katere se lahko potrdi odpis, npr. na maksimalno 50%.

Ponovno poudarjamo, da je po našem mnenju možnost izglasovanja visokega odpisa (nad 50%) absurdna, saj je v takšnem primeru družba bolj primerna za stečajni postopek.

In odgovor MP?

Aljaž Perme, MP, na seji implementacijske skupine 4.12.2015 o predlogu PS SDS, da se ponovno predpiše minimalni delež poplačila 50%:

Neutemeljena je predlagana dopolnitev postopka prisilne poravnave tako, da se ponovno predpiše najmanjši delež poplačila (50% terjatev) in najdaljše možno obdobje poplačila terjatev (4 leta).

ZAKAJ ŽE?!?

Kaj na argumente FURS in DP pravi Nina Plavšak (v okviru Implementacijske skupine)?

- ▶ Podatki ne dajejo opore za tako sklepanje;
- ▶ Opažanje je nerazumljivo;
- ▶ Predpostavljam, da gre za namišljeni primer in ne za položaj, ki je v resnici nastal;

- ▶ ter: “Ureditev predpostavlja, da dolžnik v seznamu terjatev resnično in pošteno prikaže svoj finančni položaj. To pomeni, da je za poštene dolžnike PPP smiselna.”